

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/126/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412202360
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4412202360.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Ingrid Doležajovej, v právnej veci žalobkyne: U. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. M., R. XXXX/XX, zastúpená JUDr. Petrom Arendackým, advokát so sídlom Bratislava, Železničiarska 13, IČO: 31 762 697, proti žalovanému: Družstvo agropodnikateľov Mužla, družstvo, so sídlom Mužla, IČO: 31 435 629, zastúpený Mgr. Peterom Nyúlom, advokát, so sídlom Levice, kpt. Jaroša 4, IČO: 36 105 040, za účasti intervenienta na strane žalovaného: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Bratislava, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 486,58 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 8. februára 2018 č. k. 4C/58/2012-405, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II.. Žalovaný **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

III. Intervenient **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu o zaplatenie sumy 486,58 eura, druhým výrokom žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100% a tretím výrokom intervenientovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%. Vo veci vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, ako aj výsluchom svedkov: T. F., O. A., H. A., G. J., výsluchom znalca Z. W. F., R., ako aj oboznámením sa písomnými dôkazmi, a to: žalobou, hlásením škodovej udalosti, faktúrou R. Z. Y. z 29. 04. 2010, dodacím listom k faktúre, vyhlásením likvidátora zo 17. 05. 2010, listom vedľajšieho účastníka z 19. 07. 2010, odvolaním žalobcu proti rozhodnutiu vedľajšieho účastníka, listom vedľajšieho účastníka zo 06. 08. 2010, listom žalobcu na uplatnenie náhrady škody, odpoveďou žalovaného, výpisom z OR žalovaného, platobným rozkazom, odporom proti platobnému rozkazu, poisťkou č. XXXXXXXXXX. Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., návrhom na uzavretie poisťnej zmluvy, uznesením o pribratí vedľajšieho účastníka do konania z 30. 04. 2012, DVD ohľadne rekonštrukcie situácie, správou SHMÚ doručenou 07. 02. 2013, vyjadrením Mgr. Nyúla z 15. 03. 2013, vyjadrením vedľajšieho účastníka z 18. 03. 2013, dokumentáciou škodovej udalosti, e-mailovou korešpondenciou, výkazom práce na apríl 2010, žiadosťou o preplatenie rozpočtom, vyhlásením, pokladničným dokladom Porsche Z. Y. z 29. 04. 2010, faktúrou R. Z. Y. z 29. 04. 2010, zápisom o poškodení vozidla, záznamom z 13. 07. 2010, otázkami na znalca právneho zástupcu žalobcu zo 04. 04. 2013, uznesením o ustanovení znalca z 27. 06. 2013, výpisom zo zoznamu znalcov, žiadosťou o preddavok na trovy znalečného z 09. 10. 2013, vyjadrením Mgr. Nyúla, vyjadrením vedľajšieho účastníka z 22. 10. 2013, vyjadrením JUDr. Árendackého z 26. 11. 2013, vyjadrením znalca, ustanovením nového znalca z 05. 03. 2014, znaleckým posudkom znalca Z. W. F. R. č. 014/2014 z 30. 06. 2014 spolu

s prílohami, vyúčtovaním znalečného, vyjadrením Mgr. Nyúla k znaleckému posudku, vyjadrením vedľajšieho účastníka k znaleckému posudku, odborným vyjadrením č. 11/2015 Z.. T. F. zo dňa 27. 03. 2015, fotografiami, čestným prehlásením T. D. z 30. 03. 2015, vyčíslením trov konania zo strany žalovaného, rozsudkom sp. zn. 4C/58/2012-268 zo 07. 05. 2015, odvolaním žalobcu z 31. 07. 2015, vyjadrením intervenienta k odvolaniu zo 04. 09. 2015, uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6Co/485/2015-300 zo dňa 31. 10. 2016, vyjadrením znalca Z.. F., R.. zo 06. 06. 2017, ako aj z 31. 07. 2017, odpoveďou Z.. F. z 20. 12. 2017, ako aj z 02. 01. 2018, vyúčtovaním znalečného, vyjadrením a záverečným návrhom intervenienta z 25. 01. 2018, ospravedlnením intervenienta z 29. 01. 2018, ospravedlnením Mgr. Nyúla z 02. 02. 2018, vyjadrením JUDr. Árendackého zo 06. 02. 2018. Na základe zisteného skutkového stavu zistil, že dňa 03. 04. 2010 pri prejazde na cestnej komunikácii č. 509 pri Obci Q. T. došlo podľa tvrdenia žalobcu k zasiahnutiu osobného motorového vozidla zn. G., P.: Q granulovaným hnojivom zn. KARBAMID, a to tým spôsobom, že traktor pri rozmetaní umelého hnojiva sa priblížil k ceste a toto hnojivo podľa tvrdenia žalobcu rozprášil na jeho motorové vozidlo. Na základe tohto zásahu došlo k poškodeniu čelného skla motorového vozidla, na ktorom vznikli preliačiny a škrabance, preto žalobkyňa vyhľadala autoservis R., kde mu vymenili čelné sklo na vozidle, za čo vyplatila cenu 486,58 eura. Ešte predtým, ako vozidlo zobral do servisu, vyhľadal žalovaného a bolo spísané Hlásenie o poistnej udalosti. V servise ohliadol vozidlo technik intervenienta, ktorý konštatoval, že vznik škody na vozidle podľa popisu žalobkyne je technicky neprijateľný s deklarovaným priebehom jej vzniku. Z tohto dôvodu intervenient nevyplatil poistné plnenie žalobkyne, ani napriek tomu, že podal proti rozhodnutiu intervenienta odvolanie. Následne si žalobkyne uplatnil náhradu škody priamo u žalovaného. Rozhodnutie právne oprel o ust. § 420 ods. 1 až 3, § 420a ods. 1, ods. 2 písm. a) a ods. 3, § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka a pri posudzovaní nároku žalobkyne skúmal hlavne, či naozaj došlo ku škode a kto túto škodu spôsobil a či existuje príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovaného a škodou. V konaní bolo preukázané, že v deň, ktorý žalobkyňa označila, že došlo ku škode na jej motorovom vozidle, vykonával žalovaný prostredníctvom svojho zamestnanca hnojenie vegetácie umelým hnojivom značky KARBAMID, a to pri cestnej komunikácii vedúcej z Q. M. do T. v doobedňajších hodinách. Podľa tvrdenia žalobkyne práve zásahom granúl umelého hnojiva došlo k poškodeniu čelného skla jeho motorového vozidla, čo malo za následok poškodenie čelného skla v takom rozsahu, ktoré obmedzovalo vodiča vozidla vo výhľade, preto bolo potrebné vymeniť čelné sklo. Poukázal na rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorý v odseku 10 rozhodnutia uviedol, že na č. l. 12 spisu sa nachádza listinný doklad žalovaného, z ktorého vyplýva, že žalovaný je pre takéto prípady škodovej udalosti poistený a že nepriamo v tomto listinnom doklade žalovaný uznáva, že pracovník spôsobil škodu na vozidle žalobkyne. Takéto konštatovanie zo strany žalovaného nemohol považovať za uznávací prejav tak ako to bolo uvedené v rozhodnutí odvolacieho súdu. Navyše po opätovnom vypočutí svedka H. A. bolo potvrdené, že sám traktorista nevidel a pri práci s rozmetadlom nevedel o tom, že by granuly umelého hnojiva zasiahli cestu, pretože sa dozadu nepozeral, on vedel potvrdiť len to, že na čiernom aute, ktoré za ním prišlo, boli škrabance na čelnom skle. Takýto prejav svedka takisto nevyhodnotil ako uznávací prejav, keďže sa nejednalo o osobu, ktorá by bola oprávnená zastupovať žalovaného, jednalo sa len o rádového zamestnanca žalovaného. Takisto O. A., ktorý pracuje u žalovaného ako ekonóm, nemá oprávnenie a nebol zo strany žalovaného splnomocnený na to, aby za žalovaného uznal škodu, v náplni práce mal len vybavovanie poistných udalostí, a to vyplnenie papierov pre poisťovňu. Tento svedok sa nemohol vyjadriť k rozsahu škody ani k jej výške, pretože motorové vozidlo ani nevidel, vyhľadala ho len žalobkyňa s manželom, aby vyplnil papiere pre poisťovňu. Svedeckú výpoveď tohto svedka ohľadne náhrady škody v tomto konaní považoval za irelevantnú. Po doplnenom dokazovaní dospel k záveru, že ani po konfrontácii oboch znalcov (Z.. F., Z.. F.) nebolo preukázané akým spôsobom došlo k vzniku škody na vozidle žalobkyne a nebolo preukázané ani to, že túto škodu spôsobil žalovaný prevádzkovou činnosťou. Obaja znalci potvrdili, že granuly umelého hnojiva mohli zasiahnuť vozidlo žalobcu, ale v žiadnom prípade nemohli, s poukazom na fyzikálne vlastnosti granúl, poškodiť čelné sklo tohto vozidla. Tvrdenie Ing. F., že umelé hnojivo bolo nesprávne zo strany žalovaného skladované, teda v tomto umelom hnojive sa mohli vytvárať zlepenice, nebolo v konaní preukázané. Nebolo v konaní preukázané ani to, že v tomto umelom hnojive naozaj bolo také množstvo zlepenecov, ktoré po zasiahnutí vozidla dávkou hnojiva asi v množstve asi 0,5 kg na celé vozidlo, ktoré by mohli poškodiť čelné sklo. V takomto prípade by muselo byť celé umelé hnojivo znehodnotené, pretože ak dopadlo na vozidlo 0,5 kg tohto hnojiva, v ktorom malo byť minimálne 10 zlepenecov, tak hnojivo pozostávalo z väčšej časti len zo zlepenecov. Na druhej strane sa znalci zhodli na tom, že takýto zlepenec nemohol doletieť do takej vzdialenosti, ako samotná malá granula umelého hnojiva, ktorá má rozmer 1-4 mm, pričom u zlepenecov sa jedná podľa tvrdenia Ing. F. o veľkosť 10 mm x 40 mm. Ing. F. tvrdil aj to, že tieto zlepenice sú tvrdšie ako sklo, preto mohli poškodiť čelné sklo motorového vozidla. Ani táto skutočnosť

však v konaní preukázaná nebola, pretože ani jedna zo strán sporu vrátane intervenienta nepožiadala o nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania, teda musel vychádzať z tých dôkazov, ktoré mal k dispozícii. Znalec F. na záver svojho vyjadrenia na pojednávaní 18. 01. 2018 nevyhlásil, že poškodenie čelného skla spôsobili iné nečistoty, ktoré boli obsiahnuté v hnojive, ktoré bolo nesprávne transportované a nakladané do rozmetadla. Vykonaným dokazovaním dospel teda k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť. Napriek opakovaným dôkazom ako aj napriek konfrontácii výsluchu znalcov nebolo v konaní možné ustáliť, že škrabance na čelnom skle motorového vozidla žalobcu boli spôsobené prevádzkovou činnosťou žalovaného. Je zrejmé, že granuly, ktoré mohli zasiahnuť čelné sklo vozidla, jeho poškodenie spôsobiť nemohli. Či sa v umelom hnojive nachádzali zlepenca a či tieto boli spôsobilé doletieť do takej vzdialenosti, že by taktiež zasiahli motorové vozidlo žalobkyne, taktiež v konaní preukázané nebolo. Nebolo preukázané ani to, že by tieto zlepenca mali väčšiu tvrdosť ako samotné sklo a preto by čelné sklo mohli poškrabať. Je málo pravdepodobná aj skutočnosť, že v umelom hnojive boli tieto zlepenca v takom množstve a v takej koncentrácii, že by za taký krátky čas ako granule umelého hnojiva zasiahli motorové vozidlo a spôsobili jeho poškodenie. Z vyjadrení oboch znalcov vyplýva, že granuly umelého hnojiva po dopade na tvrdší povrch sa rozpadnú na prach. Domnienky znalca Z.. F. ohľadne dopadu a veľkosti dopadu, veľkosti, rýchlosti a tvrdosti zlepenecov v konaní preukázané neboli. Bral do úvahy aj tú skutočnosť (ohľadne ktorej sa znalci zhodli), že náklady na umelé hnojivo zo strany žalovaného sú vysoké, teda asi nebolo v záujme žalovaného, aby skladovaním znehodnotil toto umelé hnojivo tak, že by nebolo použiteľné na účel za akým bolo zakúpené. To znamená, že ak by žalovaný skladoval toto hnojivo v nevyhovujúcich podmienkach, došlo by k jeho znehodnoteniu a v podstate by hnojivo bolo už nepoužiteľné, ale vzhľadom na jeho vysokú cenu by zo strany žalovaného došlo k značnej strate finančných prostriedkov. Čo sa týka námietky znalca Ing. F. ohľadne nakladania hnojiva do rozmetadla, ako aj ohľadne nečistôt, ktoré mohli byť v hnojive prítomné, mal za to, že sa jednalo len o domnienky znalca a jeho hypotézy, pretože takáto skutočnosť sa v konaní nepreukázala. Zo samotného vykonaného dokazovania však nebola zistená príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti zo strany žalovaného a škodou, ktorá mala vzniknúť konaním žalovaného, pretože tak ako už súd uviedol, v konaní nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že granuly umelého hnojiva, ktoré mohli zasiahnuť vozidlo žalobkyne, mohli spôsobiť aj škrabance na čelnom skle ako aj na prednej strane vozidla. V tomto ohľade sa priklonil k názoru intervenienta, podľa ktorého na čelnom skle motorového vozidla mohli byť jeho prevádzkou po rokoch používania škrabance už predtým, ktoré sa po dopade granúl na čelné sklo a po ich rozpade na prach zvýraznili. Na základe takto ustáleného skutkového a právneho stavu, keď nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi vznikom škody a konaním žalovaného, žalobu v plnom rozsahu zamietol.

2. Rozhodnutie o trovách konania právne oprel o ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal náhradu trov konania žalovanému ako aj intervenientovi v rozsahu 100%, keďže žalovaný aj intervenient mali v konaní plný úspech.

3. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla v zákonnej lehote odvolaním žalobkyňa a domáhala jeho zmeny a vyhovieť žalobe, prípadne, ak odvolací súd nezmení napadnutý rozsudok, žiadala zmeniť výrok o trovách a nepriznať žalovanému a intervenientovi náhradu trov konania. Tvrdila, že súd pri odôvodnení rozsudku nepostupoval v súlade s § 191 ods. 1, 2 CSP a § 220 ods. 2,3 CSP. Za nesprávne považoval prevzaté konštatovania znalcov. Vyzdvihla, že na pojednávaní konanom dňa 18. 01. 2018 znalec uznal jej tvrdenie, že traktor ani iné motorové alebo strojné zariadenie neotáča v pravom uhle a že traktory pri otáčaní si „nadbiehajú“ t.j. pri otočke doprava tesne pred odbočením zahnú viac doľava v smere jazdy. Pri zohľadnení tejto skutočnosti by zásah vozidla hnojivom bol ešte väčší. Dodala, že znalec neuvažoval so zlepenkami hnojiva, nakoľko podľa jeho zistenia bolo hnojivo v prevádzke poškodeného riadne uskladnené. Na pojednávaní konanom dňa 18. 01. 2018 uviedol, že nevie za akých podmienok bolo hnojivo uskladnené pred tým než ho uskladnil poškodený. Znalec ale nepoznal spôsob uskladnenia hnojiva od jeho výroby až po dodávku žalovanému, teda akým okolnostiam a podmienkam bolo v tom čase vystavené pri uskladnení a preprave. Je zrejmé, že tieto okolnosti a podmienky ovplyvňovali, či v hnojive mohli vzniknúť zlepenca. Namietala nezrovnalosti vo výpovedi znalca Ing. F., ktorý nezohľadnil okrem iného, že jej vozidlo bolo v pohybe pri škodovej udalosti. Súd prvej inštancie sa k jej námietkam hodnovernosti a logičnosti tvrdení znalca Ing. F. nevyjadril a nijako nespochybnil závery znalca Ing. F. s poukazom prípadne rozpornosti v jeho tvrdeniach. Poukázala na bod 9. odôvodnenia rozsudku, kde súd uvádza, že jej právny zástupca doručil súdu po vyhlásení rozsudku reakciu dňa 13. 02. 2018, ktoré je však v rozpore s ustanovením § 153 CSP, keď strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany včas. Na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré strana

nepredložila včas, nemusí súd prihliadať, najmä ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konania starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. S poukazom na sudcovskú koncentráciu konania súd na vyjadrenie žalobcu z 13. 02. 2018 neprihliadal. Uvedené tvrdenie považovala za rozporné so skutočnosťou, pretože jej právny zástupca doručil reakciu na konečný návrh intervenienta obratom dňa 06. 02. 2018 prostredníctvom e-mailu. Súčasne toto podanie zaslal aj poštou, ktorá ho doručila v lehote podľa § 125 ods. 2 CSP. V takom prípade platí, že podanie bolo doručené dňom, kedy bola súdu doručená jeho elektronická verzia. Predmetné vyjadrenie teda bolo súdu doručené včas a tak rýchlo, ako to len bolo možné (keďže išlo o reakciu na podanie intervenienta). Súd prvej inštancie teda porušil jej právo na spravodlivý proces, keď na toto podanie neprihliadol a ani v odôvodnení rozsudku sa s ním nijako nevyssporiadal. Ďalej dôvodil, že v bode 35. odôvodnenia napadnutého rozsudku súd konštatuje, že zo strany žalovaného nedošlo listinným dokladom na čl. 12 nepriamo k uznaniu, že jeho pracovník spôsobil škodu na vozidle žalobcu, ktoré konštatovanie prijal v rozpore s názorom odvolacieho súdu vysloveného v uznesení zo dňa 31. 10. 2016 v odseku 10. a to napriek tomu, že týmto názorom je podľa § 391 ods. 2 CSP viazaný. Dodala, že pre právne posúdenie nemá vplyv skutočnosť, či prípadne pracovník žalovaného, ktorý list podpísal, mal oprávnenie konať za žalovaného. Uviedla, že vo veci škodovej udalosti išla do priestorov žalovaného za pracovníkom, ktorého traktorista označil za osobu, ktorá je oprávnená danú poisťnú vec riešiť bol to O. A.. Uvedený pracovník bol dňa 24. 01. 2013 vypočutý ako svedok, a potom ako bol súdom poučný o následkoch krivej výpovede o.i. uviedol, že mal oprávnenie vyplniť papiere pre poisťovňu. Tento pracovník, uznal zodpovednosť škodu tým, že jej poskytol údaje potrebné k riešeniu poisťnej udalosti. Z dokladu na čl. 12 vyplýva, že žalovaný je práve pre obdobné prípady poistený, takže pracovníci žalovaného sú uzrozumení s tým, že k takýmto situáciám dochádza, t. j. že granule doletia na cestu a dochádza k poškodeniu motorových vozidiel. Poukázala na obsah jej vyjadrenia z 06. 02. 2018 k tvrdeniam intervienta majúca za to, že obaja znalci sa zhodli, že k poškodeniu sa nevedia vyjadriť exaktne, nakoľko bolo nesprávne a nedostatočne zadokumentované poisťovňou (Allianzom) a nie preto, že by nemali fotky z obliadky. Fotky z obliadky skla boli v malom rozlíšení a zle nafotené. S poukazom na vyjadrenia znalcov tvrdila, že nie je pravda že všetky spečence sú ťažšie ako granuly a preto by k vozidlu ani nedoleteli. Dodala, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, ako sa hnojivo skladovalo od výroby po aplikáciu na poli. Priamo v popise technických vlastností hnojiva je uvedené, že má hydrofóbne vlastnosti - nasáva vodu a môžu sa v ňom po jej odparení vytvárať spečence. Spečence sa teda môžu v hnojive vytvárať aj v uzavretom igelitovom vreci. Zo spisu vyplýva, že hnojivo bolo skladované vo veľkých vreciach položených na zem, naberalo sa lyžicou nakladača na prívies, odkiaľ sa šnekovým dopravníkom presúvalo opäť na lyžicu nakladača a ten ho nasypal do zásobníka rozmetadla. Tento nakladač aj prívies a šnekový dopravník sa používajú aj na nakladanie a prepravu iného hnojiva, ktoré môže byť aj tvrdšie ako hnojivo Karbamid a jeho zvyšky sa mohli dostať do rozmetadla. Rovnako sa do rozmetadla mohli dostať aj kamienky alebo iné nečistoty s hmotnosťou a veľkosťou porovnateľnou s veľkosťou zrn hnojiva Karbamid. Ako vyplýva z vyjadrení znalca Ing. F. na pojednávaníach, zohľadnenie pracovných podmienok počas aplikácie a nakladania hnojiva, ktoré prebiehalo vo vonkajšom prostredí a nie čistom uzavretom sklade v interiéri budovy, ho viedli k záveru, že v hnojive sa mohli nachádzať spečence, prípadne iná nečistota. Vyzdvihla, že poškodenie skla mala exaktne zadokumentovať poisťovňa, ktorá tak neurobila a vo oprave vozidla a zlikvidovaní dôkazu - čelného skla spochybňuje poškodenie skla preukázanou poisťnou udalosťou. Navyše v danom prípade, nikto neskúmal či sa na poli nachádzajú spečence, ani či od spečencov je poškodený porast. Z vyššie uvedeného vyplýva, že bolo preukázané, že k poisťnej udalosti došlo, že traktorista videl poškodenie čelného skla na aute, tým, že odovzdal potrebné údaje žalobkyni, bol si vedomý toho, že k poškodeniu skla došlo dopadom materiálu vymršteného z rozmetadla, preto nebol dôvod volať políciu, príslušný pracovník žalovaného vyplnil tlačivá pre poisťovňu. Uzavrela, že vychádzajúc z vyjadrení znalcov je technicky prijateľné, že poškodenie skla vzniklo v dôsledku stretu vozidla žalobcu s materiálom (spečence, kamienky iná nečistota) vymršteným z rozmetadla pri rýchlosti 90 km za hodinu a je daná zodpovednosť žalovaného za škodu. Pri rozhodovaní o trovách konania žiadala vysporiadať sa s účelnosťou uskutočnených úkonov obhajcu žalovaného a intervenienta.

4. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný písomným podaním, v ktorom navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Vo svojom vyjadrení uviedol, že rozsudok zodpovedá vykonanému dokazovaniu, z ktorého je zrejmé, že na motorové vozidlo nedoleteli zlepené, ale granuly a tie nemohli spôsobiť škrabance na čelnom skle. Bolo procesnou povinnosťou žalobkyne v tomto štádiu konania navrhnúť kontrolné znalecké dokazovanie na preukázanie svojich tvrdení, to však neurobila. Žalobkyňa tak neuniesla v spore dôkazné bremeno. Pokiaľ súdom ustanovený znalec vylúčil, že by k poškodeniu čelného skla motorového vozidla došlo prevádzkou činnosťou žalovaného - aplikáciou hnojiva a svoje

závery si aj obhájil, nemohol súd bez ďalšieho kontrolného znaleckého dokazovania priznať žalobkyni uplatnený nárok len na základe listinného dôkazu odborného vyjadrenia, pričom Ing. F. sa sám na pojednávaní vyjadril, že nemal dostatok podkladov k vyhotoveniu odborného vyjadrenia. Z výsledkov dokazovania vyplýva, že obaja znalci sa zhodli na tom, že samotné granule hnojiva mohli zasiahnuť motorové vozidlo, ale nemohli poškodiť čelné sklo, že k poškodeniu skla by mohlo dôjsť len v prípade tzv. zlepecov, ktoré sú však ťažšie a preto by ani k motorovému vozidlu nedoleteli, museli by to byť čisto teoreticky len zlepenice rovnakej hmotnosti, veľkosti a tvaru ako maximálna veľkosť granulky. V konaní nebolo preukázané, že by sa v hnojive zlepenice nachádzali. Z vykonaného dokazovania je nepochybne zrejmé, že poškodenie čelného skla žalobkyne nemohlo byť spôsobené samotnými granulami hnojiva. Ani jeden zo znalcov sa nevedel s určitosťou vyjadriť čím bolo poškodenie spôsobené. Zvýraznil, že je technicky neprijateľné, aby bolo také množstvo zlepecov naraz na jednom mieste. Znalec vyslovil názor, že na čelné sklo dopadli granuly hnojiva, ktoré sa rozpadli na prach a tieto prachové častice vykreslili škrabance, ktoré už na čelnom skle boli, ale neboli zvýraznené, preto si ich žalobkyňa nevšimla. Za správne považoval napadnuté rozhodnutie aj v časti týkajúcej sa trov konania.

5. Prijatím zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) s účinnosťou od 01. 07. 2016 došlo k zrušeniu zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (§ 473 CSP). Podľa prechodného ust. § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované. Znamená to, že nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikability procesnoprávných noriem, a teda sa použije na všetky konania a to i na konania začaté pred dňom účinnosti Civilného sporového poriadku s výnimkami z tohto základného pravidla ustanovenými v § 470 ods. 2 CSP.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote (§ 362 CSP) a že spĺňa náležitosti § 365 a nasl. CSP, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa žalobkyňou v odvolaní namietaných skutočností je vyčerpávajúce, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá požiadavkám ust. § 220 ods. 2 CSP kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalobkyňa sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožnila neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie citované ust. § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobe nevyhoviel.

8. V danom prípade sa žalobkyňa domáhala od žalovaného zaplata sumy 486,58 eura s úrokom z omeškania od 29. 04. 2010 do 02. 02. 2012 vo výške 77,27 eura a s 9 % úrokom z omeškania ročne zo žalovanej sumy od 02. 02. 2012 do zaplata titulom náhrady škody. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 03. 04. 2010 prechádzala aj s manželom motorovým vozidlom zn. G., P.: Q ktorého je držiteľom, po cestnej komunikácii č. XXX Q. T.. Pri jazde vedľa poľa sa na motorové vozidlo začali sypať granuly s drobnými kameňmi. Po zastavení zistili, že na čelnom skle vznikli vyštrbené časti a bola porušená celistvosť skla. Manžel sa rozbehol za vodičom traktora, ktorý na poli rozmetával granulované hnojivo, s ktorým sa dohodol, že príde do sídla družstva a tam sa spíše záznam o škodovej udalosti. Dostavili sa dňa 08. 04. 2010 do sídla žalovaného, kde bolo spísané Hlásenie o škodovej udalosti a odkázali ich na poisťovňu Allianz. Dňa 13.04.2010 sa dostavili do autoservisu R. v Nových Zámkoch, kde vozidlo bolo zo strany servisu prevzaté s tým, že sa urobí obhliadka zo strany poisťovne a vybaví sa všetky súvisiace náležitosti. Za výmenu čelného skla zaplatili v servise sumu 486,58 eura. Dňa 19. 07. 2010 Allianz - Slovenská poisťovňa vydala rozhodnutie o škodovej udalosti s tým, že zamietla jeho

nárok na poistné plnenie z dôvodu, že vznik škody na motorovom vozidle je technicky neprijateľný s deklarovávaným priebehom vzniku škody. Napriek odvolaniu proti zamietavému rozhodnutiu, ich nárok poisťovňou uznaný nebol, preto si uplatnil náhradu škody voči žalovanému, ktorý mu však oznámil, že akceptujú rozhodnutie poisťovne a náhradu škody im nevyplatili z dôvodu, že sú pre takéto udalosti poistení. Súd prvej inštancie rozhodol vo veci platobným rozkazom č. k. 4C/58/2012-22 zo dňa 29. 03. 2012, proti ktorému podal žalovaný v zákonnej lehote odpor. Žalovaný žiadal, aby súd pribral do konania na strane žalovaného vedľajšieho účastníka v súlade s § 93 ods. 3/ Občianskeho súdneho poriadku Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., čo učinil súd prvej inštancie uznesením č. k. 4C/58/2012-30 zo dňa 30. 04. 2012. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 4C/58/2012-268 zo dňa 07. 05. 2015 tak, že žalobu zamietol. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa odvolanie v dôsledku ktorého Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn. 6Co/485/2015-300 zo dňa 31. 10. 2016 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie. Zároveň nariadil, aby súd opätovne vypočul strany, ako aj znalcov Ing. W. F. a Ing. T. F., a odstrániť rozpor medzi ich stanoviskami. V prípade ak nedôjde k odstráneniu rozporov, druhoinštančný súd ustálil, že bude namiesto pribrať do konania kontrolného znalca, ktorého súd prvej inštancie ustanoví v zmysle § 207 ods. 1/ CSP na návrh strán. V poradí druhým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol.

9. Podľa § 420 ods. 1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

10. Podľa § 420 ods. 2 OZ, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov tým nie je dotknutá.

11. Podľa § 420 ods. 3 OZ, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

12. V ustanovení § 420 OZ je zakotvená všeobecná zodpovednosť fyzických a právnických osôb, ktorá prichádza do úvahy vždy vtedy, keď nejde o niektorý z prípadov osobitnej zodpovednosti za škodu, ktoré sú upravené v § 421 až § 437, resp., v ďalších ustanoveniach Občianskeho zákonníka (pozri napr. § 769 až 771). Predpokladom vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti je: protiprávny úkon, spôsobenie škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou.

13. Podľa § 420a ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobí inému prevádzkou činnosťou.

14. Podľa § 420a ods. 2 písm. a) OZ, škoda je spôsobená prevádzkovou činnosťou, ak je spôsobená činnosťou, ktorá má prevádzkovú povahu alebo vecou použitou pri ich činnosti.

15. Podľa § 420a ods. 3 OZ, zodpovednosti za škodu sa ten, kto ju spôsobil zbaví len ak preukáže, že škoda bola spôsobená neodvratiteľnou udalosťou nemajúcou pôvod v prevádzke alebo vlastným konaním poškodeného.

16. V prípade zodpovednosti podľa ust. § 420a OZ stačí, že škoda bola spôsobená prevádzkovou činnosťou niekoho, a to bez ohľadu na to, či spôsobenie škody bolo zavinené, alebo nie, ako aj bez ohľadu na to, či pri spôsobení škody prevádzkovou činnosťou prevádzkovateľ činnosti porušil určitú právom uloženú povinnosť, alebo nie. Na vznik zodpovednosti stačí, že je tu príčinná súvislosť medzi prevádzkovou činnosťou a škodou spôsobenou touto činnosťou. V tomto prípade ide o osobitný druh objektívnej zodpovednosti, pri ktorej sa nevyžaduje ani protiprávnosť konania; ide teda o zodpovednosť za výsledok. Dôkazné bremeno spočíva na poškodenom. Príčinná súvislosť nie je daná vtedy, ak je daný liberačný dôvod ustanovený v odseku 3, t.j. ak škoda bola spôsobená neodvratiteľnou udalosťou, ktorá nemá pôvod v prevádzke, alebo ak škoda bola spôsobená vlastným konaním poškodeného.

17. Odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie pri posudzovaní zodpovednosti žalovaného sa správne zamerlal na zistenie, či došlo ku škode a či existuje príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovaného a škodou. Odvolací súd sa taktiež plne stotožňuje s hodnotením výpovedí svedkov ako aj s konfrontácie výsluchu oboch znalcov. Obaja znalci pri konfrontácii potvrdili, že granule umelého hnojiva pri rozmetaní rozmetadlom síce mohli zasiahnuť motorové vozidlo idúce po ceste, avšak obidvaja svorne potvrdili, že granule nemohli poškodiť čelné sklo (č.l. 359 spisu). Ani po konfrontácii oboch znalcov nebolo preukázané, akým spôsobom došlo k vzniku škody na vozidle žalobcu. Tvrdenie Ing.

F., že čelné sklo by mohlo byť poškodené spekancami nebolo v konaní preukázané, a v tomto smere žalobkyňa neunesla dôkaznú povinnosť. Navyiac obidvaja znalci sa zhodli na tom, že zlepenec nemohol doletieť do takej vzdialenosti, ako samotná malá granula umelého hnojiva. Je zrejmé, že granule, ktoré mohli zasiahnuť čelné sklo vozidla, jeho poškodenie spôsobiť nemohli. Odvolací súd navyiac podotýka, že ak by aj eventuálne došlo k vzniku škody, nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi vznikom škody a škodovou udalosťou. Nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je existencia príčinnej súvislosti, pričom príčinnú súvislosť nemožno zamieňať ani za časovú súvislosť. Príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou a vznikom škody musí byť bezpečne preukázaná; nestačí tu samotná pravdepodobnosť. Dôkazné bremeno ohľadne príčinnej súvislosti zaťažuje poškodeného. Bez bezpečného preukázania príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a vznikom škody nemôže súd priznať náhradu škody. Keďže nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi vznikom škody a konaním žalovaného, správne súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol.

18. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil, keď dospel k záveru, že rozhodnutie je vecne správne i v časti náhrady trov konania tak vo vzťahu k žalovanému, ako aj intervenientovi, pretože žalobkyňa v konaní nebola úspešná.

19. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému ako aj intervenientovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).